

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Lazarus Episcopus. 17. Decembr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

delitiis: Revoca in animum tuum causas tuæ conver-
sionis, ex iisdem causis iidem effectus orientur.

S. LAZARUS Episcopus.

17. Decembr.

*Miserunt ergo sorores ejus ad eum
dicentes: Domine, ecce? quem
amas, infirmatur. Joan. cap. II.*

Ille Lazarus est quo Fratre Germano nobiles Sorores Martha & Magdalisa gaudebant, Christo dilectus & ab hoc amici etiam nomine donatus. Plus dico. Ille est, qui mortuus lacrimas Deo & gemitus potuit excutere, coquere adigere amantem, ut contra ferreas Mortis leges sepultum jam & tabescentem vitæ, & quod caput est, amicitiæ suæ redderet; quæ unica puto causa fuit, cur è sinu Abrahæ non invitus rediret Lazarus. Cæterum sic vivus invidiâ tantum non emori Judæos fecit, nimis contra improbos magnus certusque Servatori testis. Itaque alteras illi mortis insidias struxerunt, stultissimo consilio, cum Fatis jura dicere Christum viderent notum jam nuper Lazari patronum. Hoc tamen in cælos, & Apostolis in divisum à se orbem abeuntibus

411 (55)

bus, revixerunt odia in Lazarum nobilemque familiam. Itaque cum Maximino (e schola Christi & LXXII. discipulis fuit) Marthaque & Magdalena sororibus, Virgine item Marcella, exul in navem compingitur velis remisque sed non caelesti etiam aurâ destitutam. Nam Lazarum sociosque in Gallias tulit & innocios Massiliæ exposuit, Miraculo & haec & aliæ vicinæ urbes permultæ Christo crediderunt. Tum demum amoribus suis in silvis Magdalena vacavit, Martha sanctis Virginibus, Lazarus Civibus Antistites præfuerunt. Dubium ergo est Lazarus ne invenerit illic portum, an ostenderit Gallis? certè si absq; Lazaro fuisset, naufragium in portu Massilienses fecissent. Ex hist. Evang. & Brev. Rom.

M E D I T A T I O.

De Lazari suscitate.

1. **M**irum sanè precationis gènus? sorores Lazari, missis ad Jesum literis, sic eum deprecantur: *Ecce, quem amas, infirmatur.* Enim verò sufficit, suam Christo necessitatem aperire; amat, curabit infirmitatem. Maëste persevera in oratione. In rebus desperatis ac depositis, nihil non sperandum in Domino, an non soles ad Deum duntaxat confugere, cum humanam opem frustra adhibuisti? Attamen primùm diuinum, tum humanum remedium est adhibendum.

Tandem

2. Tandem adest Jesus, lacrymatur; gratias agit
Deo Patri, clatâ voce mortuum vocat; his docet
Christus, ad nova beneficia impetranda, gratiarum a-
ctionem præmittendam esse. Lætare anima mea, quod
Jesus tantum te amet, quantum Lazarum! proinde
tuis in afflictionibus utere his verbis: *Domine quem a-
mas, confirmatur; sufficit, ut noveris, non enim amas,* &
deseris. Aug.

3. Vocanti Christo sine mora Lazarus obediens,
surgit è feretro. Domine, à tanto tempore me vocas
& dicis animæ meæ: exurge, quare obdormis? sed sur-
dus sum, vocationem & inspirationem tuam non au-
dio. Anima mea? jam tempus est Deo parendi. O vi-
ta? quæ das mibi vitam, per quam vivo, sine qua morior,
ubi te inveniam, ut in me deficiam, & in te subsistam.
Augustin.

S. MODESTUS Confess.

18. Decembr.

*Modestia vestra nota sit omnibus
hominibus.* Epist. ad Philipp. 4. v. 5.

Nobiliores nemo Modesto habuit cunas.
Rogas quales? Carceres fuere, in quos
ad captivum patrem vix natum Mater asporta-
vit, docuitque à teneris Martyrem esse. quin-
to à partu Mense inter preces uterque parens
inibi animam Deo reddidit, opulentam filio
hæredi.